

ที่ นร (กษา) 1002/ว 7

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

9 มีนาคม 2533

เรื่อง ความรับผิดชอบของผู้รับจ้างในความช่วยเหลือพ่องของงานจ้างก่อสร้าง

เรียน

อ้างถึง หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร (กษา) 1002/ว 42 ลงวันที่ 15 กันยายน 2532

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการฯ ได้กำหนดแนวทางเรื่องการคุ้มครองและตรวจสอบความช่วยเหลือพ่องของผู้รับจ้างในระหว่างการรับประทานของข้าราชการหรือผู้รับจ้าง ก่อนการตีแผ่ภัยสัญญา รวม 3 ประการ มาเพื่อต้องปฏิบัติตามดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

คณะกรรมการฯ ขอเรียนชี้แจงความเข้าใจวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดเงื่อนไขความรับผิดชอบของผู้รับจ้างในความช่วยเหลือพ่องของงานจ้างก่อสร้าง และการใช้ลิฟต์เรียกร้องเพิ่มเติม ดังนี้

1. ในส่วนราชการที่จะทำสัญญาจ้างก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างกับพื้นดิน กำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับจ้างประคันความช่วยเหลือพ่องของงานจ้าง โดยมีหลักประกันสัญญา เป็นเวลา 1 ปี พร้อมกับกำหนดเงื่อนไขไว้ว่า ถ้างานที่จ้างเกิดการชำรุดพองเสียหายขึ้นแล้วจากระยะเวลาที่กำหนดข้างต้น ผู้รับจ้างยังคงต้องรับผิดชอบที่บัญชีต่อไปในประมาณวาระหน้าย้ายแพ้และพ่ายแพ้ด้วย หันนี้ ตามนัยคำอ่านสัญญาจ้างท้ายระบะเป็นสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2521 ข้อ 6 วรรคหนึ่ง และวรรคลสอง

(ประมาณวาระหน้าย้ายแพ้และพ่ายแพ้ด้วย ประมาณ 600 กำหนดค่าว่า "ถ้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญาใช้ หน่วยผู้รับจ้างจะหักหง้ามรับผิดชอบเพื่อการที่ทำชำรุดพองเสียหายแต่ที่ปรากฏขึ้นภายในการที่หักหง้ามแต่เดิมส่วนของหักหง้ามที่ปรากฏขึ้นภายในการที่หักหง้ามเป็นสิ่งปลูกสร้าง กับพื้นดิน นอกจางเรียนโรงทำด้วยเครื่องไม้

แท้ของเจ้าก็ต้องหักหง้ามให้ไว้บังคับ เมื่อปรากฏว่าผู้รับจ้างไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้"

2. ในกรณีที่ไม่มีการตรวจรับมอบงานและท่อน้ำประปาภูมิความชำรุดคงพร่องของงานซึ่งภายในระยะเวลา 1 ปี เพราะความบกพร่องของผู้รับจ้าง ในส่วนราชการใช้สิทธิเรียกผู้รับจ้างมาแก้ไขข้อมูลความชำรุดคงพร่องที่เกิดขึ้นโดยถือปฏิบัติภาระนัยหนังสือสำเนาแกนนายกรัฐมนตรี ที่ นร (กwp) 1002/ว 42 ลงวันที่ 15 กันยายน 2532 แทนความชำรุดคงพร่องที่ปรากฏขึ้นเป็นงานซึ่งที่เป็นสิ่งปลูกสร้างกับพื้นดินออกจากเรือนโรงทำวายเครื่องไม้ ภายในระยะเวลา 2 - 5 ปี นับแต่วันส่งมอบ ให้ส่วนราชการพิจารณาใช้สิทธิเรียกร้องจากผู้รับจ้าง ซึ่งจะหักห้ามค่าตอบแทนเพื่อการที่ชำรุดคงพร่องความประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 600 ถ้า

อนั้ง คณะกรรมการดุษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 7) ได้เคยมีแนวความเห็นไว้ว่า

(1) คำว่า สิ่งปลูกสร้างกับพื้นดินในมาตรา 600 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หมายถึงสิ่งปลูกสร้างที่ก่อสร้างลงบนพื้นดิน (Structure on Land) แต่สิ่งใดจะเป็นสิ่งปลูกสร้างกับพื้นดินหรือไม่ มีใช้นำสักส่วนควบมาวินิจฉัย เพราะสิ่งปลูกสร้างติดกับพื้นดินซึ่งไม่เป็นส่วนควบมาตรา 109 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ก็เป็นสิ่งปลูกสร้างกับพื้นดินตามมาตรา 600 เช่นเดียวกัน

(2) สิ่งทั่ว ๆ ดังต่อไปนี้ไม่เป็นสิ่งปลูกสร้างกับพื้นดิน คือ

(2.1) ลีทไบนัง

(2.2) ภูมิแท่นที่ติดกับประดู่

(2.3) เครื่องปรับอากาศ เครื่องกำเนิดไฟฟ้าและอุปกรณ์ของสิ่งเหล่านั้น

(2.4) ลิฟท์

ส่วนเครื่องไม้ที่เป็นงานประดู่น้ำท่าทางของโรงเรือนและพื้นห้องน้ำ เป็นสิ่งปลูกสร้างกับพื้นดิน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติอย่างเป็นปัจจุบัน

ขอแสดงความนับถือ

คณะกรรมการวิชาชีวกรรมศาสตร์

(นายกนล สนธิ เกษตริน)

ฝ่ายเลขานุการ

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

โทร. 2829412

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี